

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w postępowaniu upominawczym w dniu 01 czerwca 2015 roku (data P., k. 1) strona powodowa Miasto S. W. – Zarząd (...) w W., reprezentowane przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniosło o zasądzenie od pozwanego L. K. kwoty 270,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 08 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powodowe Miasto wskazało, iż pozwany w dniu 23 września 2014 roku korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Pozwany został zobowiązany do zapłaty kwoty 266,00 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł. Pozwana nie uregulowała owej należności.

(pozew - k. 2-3v.)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 02 czerwca 2015 roku Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w W., w sprawie o sygn. akt II Nc 12145/15 orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty – k. 6)

Pozwany zakwestionował zasadność roszczenia oraz wniósł o zwolnienie go od konieczności ponoszenia kosztów sądowych. Pozwany bronił się twierdząc, iż w dniu 02 czerwca 2014 roku podróżował metrem, wsiadając na stacji S. w kierunku M. – skasował bilet czasowy, 20 minutowy. Przy stacji Wilanowska pociąg metra uległ awarii, pasażerów poproszono o opuszczenie wagonów. Pozwany wskazał, iż opuścił wagon metra i kontynuował podróż innym środkiem transportu. Pozwany udał się wówczas na przystanek tramwajowy przy ul. (...) i mając jeszcze ważny bilet wsiadł do tramwaju i ruszył w kierunku Placu (...). Na wysokości przystanku (...) do tramwaju wszedł kontroler biletów, jednakże bilet czasowy pozwanego utracił już ważność. Pozwany jednakże kontynuował podróż, twierdząc iż z uwagi na awarię metra uniemożliwiono mu podróż, a zatem uważał się za usprawiedliwionego w zakresie nie posiadania ważnego biletu, w ocenie pozwanego został on poszkodowany.

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 17-19)

Postanowieniem z dnia 08 marca 2016 roku Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w W., w sprawie o sygn. akt I C 97/16 oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie go od kosztów sądowych.

(postanowienie – k. 24)

W toku postępowania strony podtrzymywały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

(odpowiedź powoda na sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 30-31; protokół z rozprawy z dn. 30.09.2016 r. – k. 38-38v.; pismo procesowe pozwanego z dn. 15.11.2016 r. – k. 40-42; protokół z rozprawy z dn. 22.11.2016 r. – k. 46)

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 23 września 2014 roku L. K. chciał skorzystać z transportu miejskiego, organizowanego przez miasto stołeczne W. – Zarząd (...) w W. poprzez przejazd metrem ze stacji M. S. do stacji M. Plac (...) i o godzinie 18.23 skasował czasowy bilet 20-minutowy. Na stacji M. Wilanowska pociąg uległ awarii, L. K. opuścił wagon metra, zaś podróż kontynuował pojazdem tramwajowym linii nr 35, do którego wsiadł na przystanku przy ul. (...). Ważność biletu L. K. skończyła się o godzinie 18.43. Na odcinku Centrum – (...), o godzinie 19:11, w czasie przeprowadzonej kontroli przez upoważnionego kontrolera (nr (...)), L. K. nie posiadał odpowiedniego/ważnego dokumentu przewozu (biletu). W związku z tym powód zobowiązał pozwanego do zapłaty kwoty 266,00 zł tytułem opłaty dodatkowej za korzystanie z komunikacji miejskiej bez posiadania ważnego dokumentu przewozu – biletu, oraz kwoty 4,40 zł z tytułu należności przewozowej.

Pozwany odebrał przedmiotowe wezwanie do zapłaty o nr (...) z dnia 23 września 2014 roku, co potwierdził nakreślając nań własnoręcznym podpisem. Po przeprowadzonej kontroli i wręczeniu wezwania do zapłaty L. K. miał 14 dni na uregulowanie w/w płatności.

(wezwanie do zapłaty nr (...) – k. 5; historia transakcji – k. 32; informacja (...) o awarii – k. 43)

L. K. nie uiszczył na rzecz powoda jakichkolwiek kwot.

(okoliczność niesporna)

Przedstawiony powyższej, bezsporny, stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dokumenty, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 270,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 08 października 2014 roku do dnia zapłaty – z tytułu korzystania przez pozwanego z komunikacji miejskiej organizowanej przez Miasto S. W. – Zarząd (...) w W. bez ważnych dokumentów uprawniających go do przejazdu tą komunikacją. Jednorazowa opłata przewozowa za dany przejazd wynosiła 4,40 zł zaś opłata dodatkowa za przejazd bez ważnego dokumentu przewozowego wynosiła 266 zł.

Zgodnie z art. 774 k.c. „Przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy”. W myśl art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe „Umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.” Zgodnie zaś z ust. 2 cyt. przepisu „W bilecie na przejazd określa się wysokość należności za przejazd oraz dane potrzebne do ustalenia zakresu uprawnień podróżnego.”

Z powyższego wynika zatem obowiązek pozwanego L. K. do uiszczenia opłaty za przewóz dokonany przez powoda na trasie linii 35 w dniu 23 września 2014 roku.

Stosownie do treści art. 33 a ust. 3 ustawy Prawo przewozowe w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty. Wysokość kwot należności za przewóz oraz opłat dodatkowych określają stosowne uchwały Rady Miasta Stołecznego W. w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w M. S. W., uchwały w sprawie ustalenia ulg za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w M. S. W. oraz uchwały w sprawie regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego w M. S. W., obowiązujące w chwili przejazdu pozwanej bez wymaganych dokumentów przewozowych.

Zgodnie z uchwałą nr LXXXIV/2143/2014 Rady m. st. W. z dnia 26 czerwca 2014 roku zmieniającą uchwałę w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W., zmiany uchwały w sprawie ustalenia ulg za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W. oraz zmiany uchwały w sprawie regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego w m. st. W.: „Podczas przejazdu pojazdem lub przebywania w strefie biletowej metra pasażer jest obowiązany posiadać ważny bilet lub dokument uprawniający do bezpłatnych przejazdów i na każde żądanie kontrolera biletów przedstawić go do kontroli w sposób umożliwiający weryfikację jego ważności”.

Stosownie do dyspozycji art. 33a ust. 3 i 3a Prawa przewozowego w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty.

Zgodnie postanowieniami Załącznika do uchwały nr LXVI/1807/2013 Rady m.st. W. z dnia 03 października 2013 r. w strefie biletowej I cena biletu jednorazowego uprawniającego do przejazdu jednym środkiem transportu od momentu skasowania, nie dłużej jednak niż przez 120 min wynosiła w dacie kontroli pozwanej tj. w dniu 23 września 2014 roku kwotę 4,40 zaś zgodnie z punktem VIII taryfy przewozowej – opłata dodatkowa za przejazd bez ważnego dokumentu przewozu wynosiła 38 – krotność ceny biletu jednorazowego normalnego, obowiązującego w strefie 1 i 2, tak więc opłata dodatkowa stanowiła kwotę 266 zł.

Na podstawie w/w przepisów prawa powszechnie obowiązującego oraz lokalnego kontroler dokonujący kontroli wystawił pozwanemu wezwanie do zapłaty kwoty 270,40 zł, na którą składa się opłata dodatkowa za przejazd bez ważnego dokumentu przewozu (266 zł) oraz właściwa należność za przewóz stanowiącą równowartość ceny biletu jednorazowego odpowiedniego do posiadanych uprawnień i strefy przejazdu (4,40 zł), którą to kwotę pozwany zobowiązany był uiścić w terminie 14 dni.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, że materiał dowodowy przedstawiony przez powoda był wystarczający do uznania, że pozwany zawarł umowę przewozu i nie wywiązał się z jej postanowień, a tym samym zaistniały podstawy do zasądzenia od niego na rzecz Miasta kwoty dochodzonej niniejszym pozwem, na którą, na podstawie powołanych wyżej przepisów, składają się kwota biletu oraz opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu.

Od zasądzonej kwoty należności głównej Sąd zasądził ponadto ustawowe odsetki za opóźnienie w jej zapłacie – zgodnie z żądaniem pozwu. Orzeczenie o odsetkach od kwoty głównej oparto na art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (§ 2). Dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, jeżeli nie spełnia go, pomimo, iż jest ono wymagalne.

Podnieść należy, że wymagalność określa najwcześniejsza chwila, w której wierzyciel jest uprawniony do żądania spełnienia świadczenia, a dłużnik ma obowiązek je spełnić. Podkreślenia wymaga także to, że pozwany nie kwestionował faktu, iż należności wskazane w wezwaniu do zapłaty płatne były w terminie 14 dni od sporządzenia i wręczenia mu przedmiotowego wezwania do zapłaty. Mając zatem na uwadze powyższe, za zasadne należało uznać żądanie zasądzenia odsetek ustawowych zawarte w pozwie.

Sąd zasądził zatem kwotę 270,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 08 października 2014 roku. Wobec zmiany brzmienia art. 481 k.c. z dniem 01 stycznia 2016 r. o odsetkach orzeczono z rozbiciem na dwa okresy: od dnia wymagalności, tj. 08 października 2014 do dnia 31 grudnia 2015 roku (odsetki ustawowe) oraz od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (odsetki ustawowe za opóźnienie) (punkt 1. sentencji wyroku).

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c., stanowiącego o obowiązku uiszczenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez stronę przegrywającą spór, co w niniejszym postępowaniu obligowało pozwanego do ich uiszczenia. Wysokość zasądzonych kosztów procesu opiewała na łączną kwotę 90 zł, na którą złożyły się opłata od pozwu postępowaniu upominawczym w kwocie 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w osobie radcy prawnego w kwocie 60 zł ustalone zgodnie z przepisem § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. (punkt 2. sentencji wyroku)

Z tych względów Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji.